

ให้ความร่วมมือกับทุกคนและทำให้พวกเขาร่วมมือ ให้อสังขารที่มีค่าของลูกคงอยู่ตลอดไป

วันนี้ บัพดาตาได้มาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของท่านเอง รวมทั้งวันเกิดที่เป็นเช่นเพชรที่ฟ้ายันต์ของลูกๆ ด้วย ลูกทุกคนมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อเหนือโลกและทางจิตของลูก และพ่อก็มาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของลูก ผู้เป็นพ่อพอใจที่ได้เห็นโชคของลูกๆ: ว่า! ลูกๆ ของพ่อมีโชคที่สูงส่ง ว่า ที่ลูกได้จุติลงมาในเวลาเดียวกันพร้อมกับพ่อเพื่อจบสิ้นความมืดมิดในโลก ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครอีกแล้วที่จะมีวันเกิดเช่นนี้ที่ลูกๆ เฉลิมฉลองร่วมกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาก็เฉลิมฉลองวันเกิดทางจิตนี้ วันเกิดที่น่ารักและพิเศษสุดอย่างยิ่ง แต่ลูกๆ เฉลิมฉลองการพบปะ ในขณะที่ดวงวิญญาณผู้เลื่อมใสศรัทธาเพียงแคร์องเพลงสรรเสริญ พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญและยังคงร้องเรียกต่อไป บัพดาตาในขณะที่ฟังเสียงสรรเสริญที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาขับร้อง ก็ได้ยินเสียงเรียกของพวกเขาด้วย และให้ผลแห่งศรัทธาของพวกเขาตามลำดับกันไป อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นกับลูกๆ พวกเขาเฉลิมฉลองอนุสรณ์ของการกระทำอันสูงส่งที่ลูกกระทำและโชคอันสูงส่งของลูกได้เป็นอย่างดี และนี่คือเหตุผลที่บัพดาตาแสดงความยินดีกับผู้เลื่อมใสศรัทธาเมื่อท่านเห็นกิจกรรมที่สูงส่งของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา เพราะพวกเขาทั้งหมดได้ลอกเลียนแบบอนุสรณ์ของลูกเป็นอย่างดี พวกเขาถึงมือตลอดในวันนี้ด้วย พวกเขาถึงมือตลอดในช่วงเวลาสั้นๆ เพียงเพื่อความสะอาดของอาหารและเครื่องดื่มของพวกเขาเพียงชั่วคราว ลูกได้ให้คำปฏิญาณไว้ว่าตลอดชาติ(ทั้งชีวิต)จะดำรงชีวิตของความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ซึ่งรวมถึงอาหาร การปฏิสัมพันธ์ คำพูด และการกระทำของลูก ในขณะที่ใช้ชีวิตของลูกในยุคบรรจบกัน ลูกต้องคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ไม่เพียงแต่ลูกต้องบริสุทธิ์เท่านั้น ลูกยังต้องทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วย ดังนั้น ดูสิว่าสติปัญญาของผู้เลื่อมใสศรัทธานั้นไม่ยิ่งหย่อนอย่างไร พวกเขาลอกเลียนแบบอนุสรณ์ของลูกได้ดีมาก ลูกทุกคนได้อุทิศสิ่งที่ไร้ประโยชน์และกลับมามีพลัง นั่นคือ ลูกได้อุทิศชีวิตที่ไม่บริสุทธิ์ของลูกเพื่อเป็นอนุสรณ์ถึงการอุทิศของลูก พวกเขาจึงทำการสังเวย แต่พวกเขาไม่ได้สังเวยตนเองเป็นเครื่องบูชาบุญ พวกเขาสังเวยแพะ ดูสิว่าพวกเขาลอกเลียนแบบลูกได้ดีเพียงใด เหตุใดพวกเขาถึงสังเวยแพะ? พวกเขาเลียนแบบสิ่งนี้ได้ดีมากเช่นกัน แพะทำอะไร? แพะมันพูดอยู่ตลอดเวลาว่า "เมห์ เมห์ เมห์ ("ฉัน" ในภาษาฮินดี) นั่นคือจิตสำนึกของ "ฉัน" ของจิตสำนึกที่เป็นร่าง เป็นเพราะ "ฉัน" นี้เองที่ทำให้เกิดความหึงหวงของร่างกาย และความหึงหวงของร่างกายนี้คือเมล็ดของกิเลสทั้งหมด

บัพดาตาเคยบอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่าจิตสำนึกของ "ฉัน" ของจิตสำนึกที่เป็นร่างนี้เองที่ขัดขวางไม่ให้ลูกอุทิศตนอย่างสมบูรณ์ มันเป็นเรื่องง่ายที่จะอุทิศจิตสำนึกทั่วไปของ "ฉัน" ว่าฉันคือร่างกาย หรือจิตสำนึกของ "ฉัน" ในแง่ของความสัมพันธ์ทางร่างกายหรือทรัพย์สินสมบัติทางร่างกายเป็นเรื่องง่าย ลูกได้ทำสิ่งนี้แล้วใช่ไหม? หรือยังไม่ได้ทำ? สิ่งนี้ยังไม่ได้ทำเลยหรือ? ยิ่งลูกก้าวหน้ามากขึ้นเท่าไร จิตสำนึกของ "ฉัน" ก็ยิ่งละเอียดอ่อนและลึกลับมากขึ้นเรื่อยๆ เท่านั้น เป็นเรื่องง่ายที่จะจบสิ้นจิตสำนึกของ "ฉัน" ในระดับหยาบๆ อย่างไรก็ตามจิตสำนึกที่ลึกลับของ "ฉัน" เช่น หากลูกพัฒนาจิตสำนึกของ "ฉัน" สำหรับคุณสมบัติพิเศษที่ลูกได้รับอันเป็นสิทธิโดยกำเนิดของพระเจ้า สำหรับพรแห่งสติปัญญาที่ลูกมี หรือสำหรับพรของการกลายเป็นตัวของความรู้นี้ หรือสำหรับพรและคุณสมบัติพิเศษในการทำงานรับใช้ หรือพรสำหรับของขวัญของพระเจ้า สิ่งเหล่านี้เรียกว่า จิตสำนึกที่ลึกลับของ "ฉัน" "ไม่ว่าฉันจะทำได้หรือไม่ฉันจะพูดอะไร สิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง นั่นคือสิ่งที่ควรเกิดขึ้น" จิตสำนึกอันสูงส่งของ "ฉัน" นี้กลายเป็นภาวะและหยุดลูกไม่ให้ไปสู่สภาพที่โอบอ้อม ดังนั้น พ่อจึงพูดว่า จงอุทิศจิตสำนึกของ "ฉัน" แม้กระทั่งในสิ่งนี้ด้วย อย่าให้มีจิตสำนึกของ "ฉัน" สำหรับของขวัญของพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็น "ฉัน" หรือ "ของฉัน" นี้เป็นของขวัญของพระเจ้า เป็นพรจากพระเจ้า เป็นคุณสมบัติพิเศษจากพระเจ้า ดังนั้น การอุทิศของลูกทุกคนจึงลึกลับมาก ดังนั้น ลูกได้ตรวจสอบหรือไม่ว่าลูกได้อุทิศจิตสำนึกของ "ฉัน" ทั้งในสิ่งที่ธรรมดาและในรูปที่สูงส่งหรือไม่? ลูกได้ทำสิ่งนี้แล้วหรือยัง? หรือลูกยังคงทำสิ่งนี้อยู่? "ฉันจะต้องอุทิศสิ่งนี้อยู่แล้ว" ลูกทุกคนพูดติดตลกว่า "ยังไงพวกเราก็ต้องตายอยู่แล้ว" อย่างไรก็ตาม การตายนี้คือการได้อยู่ในตักของพระเจ้า การตายนี้ไม่ใช่การตาย มันคือการไปเกิดในตักของเทพเป็นเวลา 21 ชาติเกิด นี่คือเหตุผลที่ลูกยอมอุทิศด้วยความสุขใจไหม? ลูกไม่ได้อุทิศตัวเองในขณะที่ร้องไห้ออกมาใช่ไหม? ไม่เลย ในความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน สิ่งสังเวยที่ร้องออกมาจะไม่ได้รับการยอมรับ ดังนั้น ผู้ที่อุทิศ "ฉัน" และ "ของฉัน" ที่มีชีวิตจำกัดของตนเองสามารถประกาศสิทธิ์ใน

มรดกชาติแล้วชาติเล่าได้อย่างมีความสุข

ดังนั้น ให้ตรวจสอบว่า: เมื่อเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงความคิดที่ไร้ประโยชน์ คำพูดที่ไร้ประโยชน์ และกิจกรรมที่ไร้ประโยชน์ ลูกทำให้การเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นอย่างมีความสุขหรือโดยการบีบบังคับหรือไม่? ลูกเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยความรักหรือด้วยความพยายาม? เมื่อลูกทุกคนเกิดมา ลูกทำให้อาชีพการงานของลูกเป็นอาชีพของผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่เปลี่ยนแปลงโลก นี่คือนโยบายการงานของลูกบรรพบุรุษทุกคนใช่ไหม? ถ้าสิ่งนี้มั่นคง ให้โบกมือ ลูกกำลังโบกธงของลูกอยู่ ดีมาก (ทุกคนมีธงที่พบบางซึ่งพวกเขาทั้งหมดกำลังโบกอยู่) วันนี้เป็นวันสำหรับธง ดีมาก อย่างไรก็ตาม อย่าโบกธงอย่างนั้น มันง่ายมากที่จะโบกธงอย่างนั้น แต่ตอนนี้ลูกต้องเข้าใจจิตใจของลูก ลูกต้องเปลี่ยนแปลงจิตใจของลูก ลูกกล้าหาญใช่ไหม? ลูกมีความกล้าหาญไหม? ลูกมีความกล้าหาญมาก อัจชะ

บัพดาตาเห็นสิ่งหนึ่งของความสุขเป็นอย่างยิ่ง สิ่งนั้นคืออะไร? ลูกรู้หรือไม่? บัพดาตาได้ให้ของขวัญพิเศษแก่ลูกในปีนี้ หากลูกมีความกล้าหาญแม้เพียงเล็กน้อยในงานใดๆก็ตามในปีนี้ ไม่ว่าจะเป็งานสำหรับการเปลี่ยนแปลงตนเอง สำหรับงานใดๆ หรือสำหรับงานของการรับใช้โลก หากลูกทำสิ่งนั้นด้วยความกล้าหาญแล้วในปีนี้ลูกจะได้รับพรของการได้รับความช่วยเหลือพิเศษ แล้วชาวหรือจากแห่งความสุขที่บัพดาตาได้เห็นคืออะไร? นั่นคือในงานรับใช้สำหรับซีพจันตีปีนี้ ทุกคนกำลังก้าวไปข้างหน้าด้วยความกล้าหาญ, ความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างมากมาย (ทุกคนปรบมือ) ใช่ ลูกสามารถปรบมือได้ ลูกจะปรบมืออย่างนี้ตลอดไปหรือเพียงแคในช่วงซีพราตรีเท่านั้น? ปรบมือต่อไปเสมอ อัจชะ ลูกเขียนข่าวของลูกจากทุกหนแห่งถึงมฐัน และบัพดาตาเห็นสิ่งนั้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกมีความกระตือรือร้นที่ดีและลูกยังได้วางแผนที่ดีอีกด้วย ในทำนองเดียวกัน ความจริงใจและความกระตือรือร้นสำหรับงานรับใช้จะเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นในดวงวิญญาณของโลก ดุสิ ต้นอ่อนที่ดาดี้ผู้เป็นเครื่องมือปลูกไว้ได้แสดงความมหัสจรรย์แล้วใช่ไหม?? ผลลัพธ์ที่ได้ก็ดี เหตุนี้เอง บัพดาตาจึงไม่เอ่ยชื่อของแต่ละศูนย์ทุกแห่งในตอนนี้ แต่บัพดาตาขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่าสำหรับผลลัพธ์ของงานรับใช้ที่ทำในทุกหนแห่งโดยลูกๆที่พร้อมรับใช้ทุกคน โดยการจดจำคุณสมบัติพิเศษและชื่อของพวกเขา พวกเขา กำลังดูสิ่งนี้อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ลูกๆที่กำลังดูอยู่ในสถานที่ของตนเองกำลังมีความสุข พวกเขามีความสุขในต่างประเทศด้วย เพราะลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณเทพอันเป็นที่รักยิ่งของโลก เมื่อบัพดาตาเห็นชุมนุมของลูกๆ ท่านเห็นลูกในสามรูปแบบของลูก:

1. ผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองในปัจจุบัน ลูกเป็นราชาในขณะนี้ด้วย ในโลกเช่นกัน พ่อจะพูดกับลูกๆของเข่าว่า "ลูกราชาของพ่อ ลูกที่เป็นราชาของพ่อ" แม้ว่าพวกเขาจะยากจน เขาจะพูดว่า "ลูกที่เป็นราชาของพ่อ" อย่างไรก็ตาม แม้กระทั่งในยุคบรรจบกันในปัจจุบัน พ่อเห็นลูกทุกคนเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง ลูกเป็นราชาใช่ไหม? ลูกเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง เป็นนายของตนเอง

2. ดังนั้น เป็นผู้ที่มีอำนาจในการปกครองตนเองในปัจจุบัน และผู้ปกครองโลกในอนาคต และ

3. ตั้งแต่ยุคทองแดงจนถึงปลายยุคเหล็ก ลูกเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่มีสิทธิ์ได้รับการกราบไหว้บูชา บัพดาตาเห็นลูกทุกคนในสามรูปนี้ ท่านไม่ได้เห็นลูกๆอย่างเป็นคนธรรมดา ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไรก็ตาม บัพดาตาเห็นลูกทุกคนเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง เป็นลูกที่สูงส่ง ลูกเป็นราชาโยคีใช่ไหม? มีใครที่นี้เป็นประชาโยคีหรือไม่? มีประชาโยคีใดๆหรือไม่? ไม่มี ลูกทุกคนเป็นราชาโยคี ดังนั้น ราชาโยคีจึงหมายถึงราชา พ่อเองมาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง ผู้เป็นนายของตนเอง ดุสิ ลูกที่เป็นดับเบิลพอรเนออร์ทั้งหมดได้มาจากต่างประเทศเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของลูก! ดับเบิลพอรเนออร์ ยกมือขึ้น! แล้วดินแดนไหนอยู่ไกลที่สุด? เป็นอเมริกาหรือมีดินแดนอื่นที่ไกลกว่านั้นหรือไม่? อย่างไรก็ตาม บัพดาตามาจากไหน? บัพดาตามาจากที่พำนักสูงสุด ดังนั้น ท่านจึงมีความรักต่อลูกๆวันเกิดของลูกเป็นวันที่สูงส่งมากที่สุดแม้แต่พระเจ้าก็ต้องมา (มีการทำป้ายที่มีข้อความว่า "บ๊อบา เรารักท่าน!" เป็นภาษาต่างๆ มากมาย) ใช่แล้ว ลูกทำป้ายได้ดีมาก ลูกเขียนไว้ในทุกภาษา บัพดาตาขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนในทุกภาษาที่แตกต่างกันในทุกประเทศสำหรับวันเกิดของพวกเขา

ดุสิ ลูกกำลังเฉลิมฉลองซีพจันตีของพ่อ แต่พ่อคืออะไร? จด ลูกกำลังเฉลิมฉลองซีพจันตี ซึ่งเป็นการจุดของจุด วันเกิดของใครที่เหมือนเพชรมากที่สุด? นั่นคือของจุด จุด ดังนั้นจึงมีการสรรเสริญจุด (ศูนย์) อย่างมากเช่นนั้น เหตุนี้เองบัพดาตาจึงพูดว่า: จุดจำสามจุดไว้เสมอ เลข "7" และ "8" มีความซับซ้อนในการเขียน แต่การเขียนจุดนั้นง่ายมาก จุดจำสามจุด

ไว้เสมอ ลูกรู้จักทั้งสามจุดเป็นอย่างดีใช่ไหม? ลูกคือจุด พ่อคือจุด ลูกคือจุด ลูกของจุด และเมื่อลูกต้องแสดง ลูกก็มาบนเวทีโลกเพื่อแสดง ละครนี้อยู่บนเวทีโลก ดังนั้น ไม่ว่าลูกจะแสดงอะไรในละครนี้ การกระทำเหล่านั้นก็กลายเป็นอดีตไปแล้ว และดังนั้นจึงใส่จุดพลุสตอป แล้วจุดพลุสตอปคืออะไร? จุด ดังนั้นจงจดจำสามจุดไว้เสมอ ดูล้อมห้ศรรยทั้งหมดในโลกทุกวันนี้ สิ่งใดมีความสำคัญสูงสุด? เงิน เงินก็มีความสำคัญใช่ไหม?? เบื้องหน้าเงิน แม้แต่พ่อแม่ก็ไม่มีอะไรเลย เงินคือทุกสิ่งทุกอย่าง ในสิ่งนั้นเช่นกัน หากลูกใส่เลขศูนย์หลัง "1" เลขศูนย์จะกลายเป็นอะไร? เลขศูนย์จะกลายเป็นสิบ ใส่เลขศูนย์ตัวที่สองแล้วมันจะกลายเป็น 100 ใส่เลขศูนย์ตัวที่สามแล้วมันจะกลายเป็น 1,000 ดังนั้น มันคือความมหัศจรรย์ของเลขศูนย์ ในเรื่องเงิน มันคือความมหัศจรรย์ของเลขศูนย์ และในแง่ของการกลายเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง มันคือความมหัศจรรย์ของจุด คารันคาราวันฮาร์ก็เป็นจุดเช่นกัน ดังนั้น อะไรมีความสำคัญในทุกสิ่ง? จุดใช่หรือไม่? เพียงแค่จดจำจุดไว้และอย่าเข้าไปสู่การขยายความใดๆ ลูกสามารถจำจุดได้ กลายเป็นจุด จดจำจุดแล้วใส่จุดพลุสตอป แต่ในตัวเองนี่คือความพยายาม สิ่งนี้ยากหรือไม่? หรือว่ามันง่าย? ผู้ที่คิดว่าง่าย ยกมือขึ้น! ง่าย ในกรณีนั้น ลูกจะต้องใส่จุดพลุสตอปเมื่อมีปัญหาใดๆเกิดขึ้น ลูกจะใส่จุดพลุสตอปหรือเครื่องหมายคำถาม? อย่าใส่เครื่องหมายคำถาม ใส่จุดพลุสตอปเครื่องหมายคำถามมันโด้งมาก ดูสิ ลองเขียนเครื่องหมายคำถามสิ มันโด้งมาก ในขณะที่การใส่จุดพลุสตอปนั้นง่ายมาก ดังนั้น ลูกรู้วิธีที่จะเป็นจุดหรือไม่? ลูกทุกคนฉลาด

บัพดาดาแสดงความยินดีเป็นพิเศษสำหรับงานรับใช้พิเศษที่ลูกทำได้ดีมาก ลูกจะยังคงทำเช่นนั้นต่อไป แต่สำหรับทุกวันในอนาคต ลูกคือผู้รับใช้โลก ลูกจำได้ไหมว่าพ่อบราห์มาเคยเขียนชื่อตัวท่านเองว่าอย่างไร? ผู้รับใช้โลก ดังนั้น ลูกคือผู้รับใช้โลก ดังนั้น งานรับใช้โลกจะไม่เสร็จสมบูรณ์ด้วยการที่ลูกทำงานรับใช้เพียงแค่วันที่พรตที่เท่านั้น ดังนั้น จงรักษาเป้าหมายไว้ว่า "ฉันคือผู้รับใช้โลก" ลูกต้องรับใช้โลกด้วยทุกลมหายใจและทุกวินาที ใครก็ตามที่มาและใครก็ตามที่ลูกติดต่อกับ ลูกต้องเป็นผู้ประทานและให้บางสิ่งบางอย่างกับคนนั้น ไม่มีใครควรกลับไปด้วยมือเปล่า ให้คลังสมบัติอันไม่มีที่สิ้นสุดของลูกเปิดอยู่ตลอดเวลา อย่างน้อยที่สุด ก็ขอให้มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อทุกคน ดูพวกเขา ฟังพวกเขา และมีการติดต่อกับพวกเขาด้วยความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และให้ความร่วมมือแก่ดวงวิญญาณเหล่านั้น เวลาที่ทุกดวงวิญญาณต้องการความร่วมมือจากลูกเป็นอย่างมาก ดังนั้น จงให้ความร่วมมือแก่พวกเขาและทำให้พวกเขาให้ความร่วมมือ ให้ความร่วมมือในรูปแบบใดก็ตามแก่พวกเขา ไม่ว่าจะด้วยจิตใจ คำพูด หรือผ่านการติดต่อและความสัมพันธ์ของลูก ดังนั้น จงจำกัดใจพิเศษของเทศกาลที่พรตที่ซึ่งเป็นวันเกิดนี้ไว้: "ให้ความร่วมมือและทำให้พวกเขาให้ความร่วมมือ" อย่างน้อย ใครก็ตามที่เข้ามาติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กับลูก ไม่ว่าจะมีความสัมพันธ์ใดๆก็ตาม และใครก็ตามที่เข้ามา อย่าให้การต้อนรับพวกเขาด้วยวิธีอื่น แต่ให้ดิลคุษโทลีแก่พวกเขาแต่ละคนอย่างแน่นอน ไม่ใช่ดิลคุษโทลีที่ทำในครัวที่นี้ จงทำให้หัวใจของพวกเขามีความสุข การทำให้หัวใจของพวกเขามีความสุขหมายถึงการเสิร์ฟดิลคุษโทลีให้พวกเขา ลูกจะเสิร์ฟสิ่งนี้ให้พวกเขาหรือไม่? สิ่งนี้ไม่ต้องใช้ความพยายาม ลูกไม่จำเป็นต้องใช้เวลาหรือความพยายามเพิ่มพิเศษ เพียงแค่เสิร์ฟดิลคุษโทลีด้วยความรู้สึกที่บริสุทธิ์ พวกเขาจะมีความสุขและลูกก็มีความสุข ลูกต้องการอะไรอีก? ดังนั้นลูกจะอยู่อย่างมีความสุขและมีความสุขกับผู้อื่น ใบหน้าของลูกทุกคนไม่ควรจะเคร่งขมกรจริงจังมากเกินไป การจริงจังมากเกินไปก็ไม่ดีเช่นกัน ให้มีรอยยิ้ม การจริงจังเป็นสิ่งที่ดี แต่เมื่อลูกจริงจังมากเกินไป มันก็ดูเหมือนว่าลูกหลุดหายไปในที่อื่น ลูกมองเห็นทุกสิ่ง แต่ลูกหลุดหายไป ลูกกำลังพูด แต่ลูกพูดราวกับว่าลูกหลุดหายไปบางอย่าง ดังนั้น ใบหน้าอย่างนั้นไม่ดี ให้ใบหน้าของลูกยิ้มอยู่เสมอ อย่าให้ใบหน้าของลูกเคร่งขมกรจริงจัง เมื่อลูกพูดว่า "ฉันจะทำอะไรได้ ฉันจะทำอย่างไร" ลูกจะเคร่งขมกรจริงจังมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยิ่งลูกมีงานมากเท่าไร ลูกก็ยิ่งต้องยิ้มให้มากขึ้นเท่านั้น ลูกรู้วิธีที่จะยิ้มใช่หรือไม่? ลูกก็รู้ คุณภาพลักษณะที่ไม่มีชีวิตของลูกสิ ภาพลักษณะเหล่านั้นเคยถูกวาดด้วยใบหน้าที่เคร่งขมกรจริงจังหรือไม่? หากภาพนั้นถูกวาดด้วยใบหน้าที่เคร่งขมกรจริงจัง ลูกคงจะบอกว่าศิลปินคนนั้นไม่ดีเลย ดังนั้น ถ้าลูกอยู่อย่างเคร่งขมกรจริงจังมากเกินไป ก็จะกล่าวได้ว่าลูกไม่รู้จักศิลปะของการใช้ชีวิต แล้วลูกจะทำอย่างไร? ลูกผู้เป็นครูจะทำอย่างไร? อัจชะ มีครูมากมาย ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดีกับงานรับใช้ อัจชะ

ลูกสามารถทำให้รูปที่เป็นบรรพบุรุษและรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูกปรากฏขึ้นมาในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? ลูกแต่ละคนสามารถเห็นตัวเองในสำนักกูรูของเทพเดียวกันเหล่านั้นได้หรือไม่? "ฉันเป็นเทพบรรพบุรุษ บรรพบุรุษในยุคบรรจบกันและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาตั้งแต่ยุคทองแดง" ในยุคทองและยุคเงินลูกมีสิทธิ์ในอาณาจักร ดังนั้น ในหนึ่งวินาที ให้จบสิ้นความคิดอื่นๆทั้งหมดและกลับมามั่นคงในรูปที่เป็นบรรพบุรุษและรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูก อัจชะ

ถึงลูกทุกคนที่จุติลงมาในรูปที่อะแวกและสูงส่ง ที่ได้รับพร ความรัก และการระลึกถึงสำหรับวันเกิดของพ่อและวันเกิดของลูกๆ ลูกซึ่งเป็นมือขวาที่พร้อมทำงานรับใช้ที่หลอมรวมอยู่ในหัวใจของพ่อดิลลารามอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งเช่นนั้นซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ ถึงลูกๆทั้งหลายที่อยู่ในรูปที่เป็นจุดที่สูงส่งโดยรู้ถึงความสำคัญของจุดนั้นอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การได้รับความเคารพที่อยู่อย่างมั่นคงในความเคารพตนเองอยู่เสมอและให้ความเคารพทางจิตวิญญาณแก่ผู้อื่น ถึงลูกๆผู้เป็นนายผู้ประทาน ซึ่งในฐานะเป็นนายผู้ให้ทานลูกของผู้ประทานจงให้บางสิ่งบางอย่างจากคลังสมบัติอันไม่มีที่สิ้นสุดแก่ทุกคน รักและระลึกถึงเป็นหลายล้านเท่าจากบัพดาตา ความรัก ความทรงจำระลึกถึงและนมัสตมามากยิ่งกว่าเพชรโคห์อินัวร์เสียอีก ถึงลูกๆของพระกฤษณ์ (แสงสว่างของพ่อ)

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างและสั่งแต่ละพลังของลูกตามความต้องการ ก่อนที่จะกระทำการใดๆ ให้ปลุกเรียกพลังที่เกี่ยวข้องกับการกระทำนั้นออกมา สั่งพลังนั้นอย่างเป็นทางการของมันเป็น เพราะพลังทั้งหมดเหล่านั้นเปรียบเสมือนแขนของลูก แขนของลูกไม่สามารถทำอะไรได้เลยหากไม่มีคำสั่งของลูก สั่งพลังของความอดทนเพื่อทำให้งานนั้นสำเร็จลุล่วงและดูว่าความสำเร็จนั้นรับประกันได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม หากแทนที่จะออกคำสั่งนั้น ลูกกลับมาหวาดกลัวและคิดว่าลูกจะสามารถทำสิ่งนั้นได้หรือไม่ หากลูกมีความหวาดกลัวประเภทนี้ คำสั่งนั้นจะไม่ได้ผล ดังนั้น จงเป็นนายผู้สร้างที่กล้าหาญไม่หวาดกลัวและใช้ทุกพลังตามคำสั่งของลูก

คติพจน์: พาทุกคนขึ้นฝั่งโดยการเปิดเผยพ่อผู้ประทานการคำจูน

*** โอม ชานติ ***

มีความรักในความสันโดษและซึมซับความเป็นหนึ่งเดียวกันและสมาธิ

เช่นเดียวกับที่นักประติมากรอยู่ในความสันโดษเมื่อสร้างสรรค์สิ่งประติมากร ในทำนองเดียวกัน ที่นี่เช่นกัน การอยู่อย่างสันโดษหมายถึงการหลุดหายไปในความลึกลับของผู้เป็นหนึ่งเดียว ลูกต้องอยู่ในความสันโดษห่างจากสิ่งดึงดูดภายนอก ไม่ใช่เรื่องของการอยู่อย่างสันโดษเพียงลำพังในห้องของลูก แต่ให้จิตใจของลูกอยู่ในความสันโดษ การตั้งจิตให้สมาธิจดจ่อหมายถึงการอยู่ในความทรงจำระลึกถึงผู้เดียว การมีสมาธิจดจ่อคือความสันโดษที่แท้จริง